

[Hørulf Rasmussen.]

dømme, om føreren er i stand til at føre motorvogn på fuldt betryggende måde. Publikum kan ikke se, om føreren forinden har haft en travl og intensiv arbejdsdag, måske som varevognschauffør i den københavnske trafik. Dertil kommer, at det er meget vanskeligt for politiet at påvise, at føreren netop på grund af træthed er uegnet som fører af en motorvogn, der benyttes til erhvervsmæssig befordring af personer, rent bortset fra at det med de nuværende personaleforhold i politiet er en umulighed at gennemføre en virkelig effektiv kontrol.

Der skal meget tungtvejende grunde til, for at man kan lade rent næringsretlige synspunkter på forud for passagerernes og de øvrige trafikanters sikkerhed.

Efter min opfattelse er hyrevognserhvervet i hele sin struktur af en sådan karakter, at der her må være tale om særlige krav fra det offentliges side. Minimumskravene må være, at det at være hyrevognschauffør eller vognmand må være de pågældendes hovederhverv og ikke et bierhverv, som mennesker ved uforsvarlig omgang med færdselslovens sikkerhedsbestemmelser kan benytte sig af for at tjene en ekstraskilling på bekostning af passagerens sikkerhed. Det må være det afgørende, og jeg er som sagt villig til at drøfte andre muligheder for at tilfredsstille sådanne minimumskrav, og jeg håber, at vi kan komme et skridt videre, siden dette afsnit i færdselsloven sidst debatteredes i det høje ting.

I øvrigt indeholder det af mit parti fremsatte forslag til lov om ændring i færdselsloven nogle ting, som også den højtærede justitsminister har ønsket gennemført, men vi går et skridt videre. Det er stadig hensynet til publikum og sikkerheden, der ligger til grund for vore synspunkter. Vi finder det helt oldnordisk, at en vis kategori af hyrevogne, droscherne, skal være undergivet en form for kontrol, medens en anden kategori af hyrevogne, lillebilerne, ikke skal opfylde de samme krav. Det kan ikke være meningen, at publikum skal til at sondre; de fleste vil mangle forudsætningerne herfor. Det må være rimeligt, uanset om der er tale om droscher eller lillebiler, at sikkerhedskravene, hvad angår indretning, kontrol, takster m. v., er ens. Jeg ved godt, at Lillebil-

sammenslutningen har gjort et stort og fortjenstfuldt arbejde, men jeg synes, at også lillebilerne har et vist krav på at få det officielle kontrolstempel. Derved rammer man de uansvarlige, som ikke kender deres moralske forpligtelser.

Inden for hyrevognserhvervet er et nyt vildskud ved at dukke op, jeg tænker på de såkaldte minicabs. Hvordan udviklingen vil blive, kan man kun gisne om, men hvis man ikke får sat nogle restriktive bestemmelser ind i færdselsloven, vil der blive givet grønt lys for en udvikling, som sandelig ikke vil højne trafikikkerheden. Som landet ligger i øjeblikket, vil det i realiteten sige, at endnu flere vil benytte sig af muligheden for at skaffe sig en biindtægt; når kravene til køretøjerne ikke er særlig strenge, vil det blive endnu billigere at etablere sig med en minicab. Jeg skal helt undlade at argumentere ud fra det økonomiske; der er ting, der er vigtigere for mig: hvordan vil det gå med sikkerheden? Her kan man vel sige at der er tale om en alvorlig tilsidesættelse af selv de mest minimale krav til publikums beskyttelse.

Jeg tror, det er rigtigt, at der er en farlig udvikling i gang i hyrevognserhvervet. Det kan ikke være rigtigt, at man alene af hensyn til liberale krav om fri næring skal lukke øjnene for de forpligtelser, det offentlige har med hensyn til en sanering af hyrevognserhvervet for publikums skyld.

Jeg vil meget stærkt anbefale, at det lovforslag, som er fremsat fra vor side, til sin tid bliver vedtaget af tinget.

Grøndahl: Med års mellemrum dukker det spørgsmål op, om vor hyrevognsordning er tilfredsstillende for alle parter, publikum, hyrevognsfolkene og myndighederne. Naturligvis skal en ordning som den her omtalte først og fremmest tage sig af publikums tarv og publikums interesser; så må hensynet til vognejere, chauffører og myndigheder komme i næste række.

Vort parti er derfor af den opfattelse, at adgangen til hyrevognserhvervet ikke må begrænses ved tildeling af bevillinger i lighed med biografbevillinger, for i så fald får erhvervet en monopolagtig karakter, der passer dårligt med den grundlovssikrede næringsfrihed, som andre erhverv må og skal respektere. Vi kan derfor ikke